

rende frimærker med mottoet „fred og fremskridt“ færdiggøres og udsendes, men at et nyt sæt med mottoet „fred, retfærdighed og fremskridt“ udsendes senere på året. Jubilæumsmedaljerne skal alle bære det nye motto. (Res. 2499 B).

Installation af udstyr til mekanisk stemmeafgivning.

(Dagsordenens punkt 26).

Plenarforsamlingen vedtog den 4. december 1969 med 59 stemmer for, ingen imod og 10, der afstod (østlandene), et af 5 lande, hvoriblandt Danmark, fremsat resolutionsforslag (res. 2519 (XXIV)) vedrørende ovennævnte emne.

Forslaget var baseret på en rapport fra generalsekretæren, hvoraf fremgik, at de af FN's sekretariat i sagens anledning foretagne undersøgelser havde vist, at det ville blive billigere for FN selv at fremstille og installere det til mekanisk stemmeafgivning fornødne udstyr end at købe et sådant komplet udstyr fra en af de tilbudsgivende virksomheder eller alternativt at leje et sådant.

FN's egne teknikere ville kunne fremstille udstyret for omkring 45.000 dollars, medens installationsudgifterne beregnedes til ca. 35.000 dollars. Det billigste tilbud lød på en anskaffelsessum på 56.000 dollars plus 10.000 dollars i årlig vedligeholdelse, medens det dyreste tilbud lå på 314.500 dollars. Installationsomkostningerne ville andrage samme beløb som for det af FN eventuelt selv fremstillede udstyr.

En model af det udstyr, som FN selv mente at kunne fremstille, var under bygning, og såfremt denne virkede tilfredsstillende, anmodede generalsekretæren om bemyndigelse til at anvende 35.000 dollars over budgettet for 1970 og 45.000 dollars i 1971 til formålet.

I resolutionen meddeles generalsekretæren den ønskede bemyndigelse under forudsætning af, at ingen udgifter afholdes, før modellen er fremstillet og afprøvet med tilfredsstillende resultat, hvorhos det pålægges ham at aflægge beretning til 25. generalforsamling.

Situationen i Det mellemste Østen.

(Dagsordenens punkt 27).

Under plenarforsamlingens sidste møde meddelte generalforsamlingens præsident, at konsultationer med delegationerne havde givet indtryk af, at det var et almindeligt ønske, at punktet vedrørende situationen i Det mellemste Østen udsattes til næste ordinære samling, på hvis foreløbige dagsorden det ville blive optaget. Dette godkendtes stiltiende af forsamlingen.

Overenskomst mellem republikken Indonesien og kongeriget Nederlandene vedrørende Vest Ny-Guinea (Vest Irian).

(Dagsordenens punkt 98).

Som grundlag for debatten i plenarforsamlingen om ovennævnte spørgsmål tjente generalsekretærens beretning om folkeafstemningen, bilagt en udførlig rapport fra hans specielle udsending, ambassadør Ortiz Sanz (Bolivia), samt en tilsvarende udførlig rapport fra den indonesiske regering. Endvidere var fremlagt et af Belgien, Holland, Indonesien, Luxembourg, Malaysia og Thailand fremsat resolutionsforslag, hvori generalsekretærens beretning foreslås taget til efterretning og anerkendelse udtalt af hans gennemførelse af de opgaver, der var pålagt ham ved overenskomsten af 15. august 1962 mellem Holland og Indonesien som endoseret ved generalforsamlingens resolution 1752 (XVII) af 21. september 1962. Endvidere værdsattes enhver bistand, som ydes gennem den asiatiske udviklingsbank, FN's særorganisationer eller ad andre kanaler til støtte for den indonesiske regerings bestræbelser på at fremme Vest Irians økonomiske og sociale udvikling.

I. Debatten.

Under denne, der strakte sig over to dage, betonedes *den indonesiske udenrigsminister* de vanskeligheder af såvel geografisk som teknisk og menneskelig karakter, der havde været forbundet med folkeafstemningen. Området var et af de mest underudviklede i verden, og vestlige begreber om procedureregler kunne ikke nødvendigvis overføres direkte. Imidlertid havde den indonesiske regering på trods af disse vanskeligheder